PERRY DAVIS'
Pain-Killer

Jistý a bezpečný lék pro vnitřní i zevnitřní. Rozličné, Neuralgii, Křečím, Choleře, Diarrhoee, Dysenterii, Vyvolávajícím Horečkám, Revmatismu, Opařeni, Bolení zubů, Bolení hlavy.

Pain Killer jest dobře známý od 4 generací přítel všech, kteří potřebují jistý a bezpečný lék, který jen **používati smíš i zevnitř**, bez strachu že ublaží a s jistotou, že pomůže. Cena jeho přivádí jej v dosah všech a do roka úspor na dětech všech bohatých nemocnicích více nežli on stojí. Cena **25 centů, 50 centů a $1.00** za lahev. *Nenechej nic při každé lahvi.* **Na prodej u všech lékárníků.**

SEV.-NĚMECKY LLOYD.
Pravidelná plavba
PAROPLAVBA
mezi
Bremen a New Yorkem
přes
SOUTHAMPTON
se nejlepších obřích, elegantně zařízených poštovních parolodí o 8000 tonách a 700 koňských sil:
Köln, Main, Habsburg, Neckar, Donau, Hohenzollern, Oder, Gen. Werder, Hohenstaufen, Mosel, Weser, Salier, Rhein, Braunschweig, Nurburg.
Expediční dnové jsou ustanoveni.
Z BREMEN
každou sobotu;
ZE SOUTHAMPTON
každé čtvrtý;
Z NEW YORKU
každou sobotu;
na kterážto dni vezmou sebou
POŠTU SPOJENÝCH STATŮ
Pamiodě toho lze starší se v Southampton z cestovati do Anglie a Francouzska vy nepřti mohli.
CENY PŘEVOZNÍ:
Z Bremen do New Yorku:
kajuta: horní salon ..... $[illegible]
" dolní salon ..... 60.00 "
Mezipalubí 27.50
Z New Yorku do Bremen, Londýna, Havru a Southampton:
1. kajuta: horní salon ..... $100.00 zlata
" dolní salon ..... 60.00 "
Mezipalubí do Bremen a Havru ..... 30.00 pap.
Do BREMEN a zpět: když se chopí cesta najednou zaplatí:
1. kajuta: horní salon $185.00
" dolní salon 110.00
Mezipalubí 50.00
Vše se strávou. Dítky od 1 do 10 mích polovic.
Po těchto lodích dopravují se pasoři do všech částí střední Evropy, pod nápisem "per Bremen-Steamer," a přijímají se na všech poštách v Soustátí.
Stranu přeplavů do *Bremen, Hamburg Antzerp, Amsterodamu, Rotterdamu, Southampton Hull a Londýna,*
—obraťte se na—
OELRICHS & CO.
No. 2, Bowling Green, NEW YORK
JEDNATELÉ:
V Omaha: *Henry Pundt, Caldwell, Hamilton & Co.*
V St. Helena, Neb.: *H. J. Aberly*
V Chicago: *H. Claussenius & Co. 2. jih. Clark ul*
V Clevelan: *H. Lewis & V. Snajdr*
Pittsburg, *Max. Schamberg*

600.000 akrů
Nejlepších pozemků
V NEBRASCE
NÁLEŽÍCÍCH
B. & M. dráze v Neb.
dosud na prodej
Tyto pozemky leží vesměs ve východní polovici státu a prodávají se za ceny
od 1 do 10 dol. za akr
na 10letý úvěr
při nízkých procentách. Při koupi na kratší čas neb zaplacení hotovými, činí se srážka z kupní ceny.
Nová česká osada
zakládá se nyní na pozemcích této dráhy v Boone a Madison Co. Pozemky výborné, dráhy a místa nedaleko, hojnost vody, cena pozemků od 1¼ do 6 dol. akr. Neobyčejně velké výhody, jako sráška ceny kupní, náhrada cesty, lacinější doprava atp. poskytnou se těm jenž se v této osadě usadí.
Zároveň upozorňuji ty, kteří by si přáli koupiti farmy vzdělané a zařízené, že mám hojnou vzdělaných a výstavností i bez výstavnosti, k prodeji. Též těm kdo si vlastních pozemků přejí, poskytnu ochotně radou a pomocí.
Adresujte: V. L. VODIČKA,
B. & M. Land Office, Omaha, Neb

HOP BITTERS.
(A Medicine, not a Drink.)
CONTAINS
HOPS, BUCHU, MANDRAKE, DANDELION,
AND THE PURITY AND RICH MEDICAL QUALITIES OF THE BEST AND PURE BITTERS.
THEY CURE
All Diseases of the Stomach, Bowels, Blood, Liver, Kidneys, and Urinary Organs, Nervousness, Sleeplessness and especially Female Complaints.
$1000 IN GOLD.
Will be paid for a case they will not cure or help, or for anything impure or injurious found in them.
Ask your druggists for Hop Bitters and try them before you sleep. Take no other.
D. I. C. is an absolute and irretrievable cure for Drunkenness, use of opium, tobacco and narcotics.
SEND FOR CIRCULAR.
All above sold by druggists.
Hop Bitters Mfg. Co., Rochester, N. Y. & Toronto, Ont.

KOMEDIE Z OMYLŮ.

Nikoliv z nenávisti lidu od Hans Neumanova.

Pab. Fr. S. Upravil pro Tejnovsk.

(Dokončení.)

Hans dokončiv svou práci, šel ochoty a brzo zhostil střeštic. V tu chvíli kolíba slečna Neumanova rychle na sebe čepičku, vzala na bosé nohy pantofle a kabát přes ramě. Dohnali k chaloupce, kde rovnou po cestě k chalupě, chtíc přečísti zápis na stroji. Náhle však se obrátily oči její vzhůru, hořejší polovici těla padla nazpátek a část jejích vyvrala se napřed holestně. "Ah! Ah!" potom zoufalý vykřik: "Pomoc! Pomoc!!"

Nahoře se otevřelo okno.

"Was ist das?" rozlehl se klidně hlas Hansův. "Was ist da?"

"Zpropadený Dočmene!" vřeštila slečna, "zavraždil's mně, zabil! Zejtra budeš viset. Pomoc! Pomoc!"

"Hned sejdu," řekl Hans.

A vskutku za chvíli objevil se sesvědlem v rukou. Pohlédl na slečnu Neumanovou, jež stála jako přibita k zemi, potom popadl ji za boky a dal se do hlasitého smíchu:

"Co to? To je slečna Neumanova? Ha! ha! ha! Dobrý večer, slečno! Ha! ha! ha! Naštěl jsem na myši a chytil jsem slečnu! Proč jste přišla kouksat do mého sklepa? Schválně napsal jsem na stěnu výstrahu, aby se nikdo nepřibližil. Křičte nyní; ať se lidé sběhnou, ať všichni vědí, že přicházíte v noci se dívat Dočmenovi do sklepa. O mein Gott! křičte ale počkejte si až do rána. Dobrou noc, slečno, dobrou noc!"

Stav slečny Neumanové byl hrozný. Křičet? Lidé se sběhnou: Kompromitace! nekřičet? býti celou noc chycena v železech a druhého dne býti na podivanou? A noha bolí pořád více . . . V hlavě se jí zatočilo, hvězdy se mezi sebou pomíchaly, měsíc se zlověstnou tváří pana Hansa: omdlela.

"Herr je!" řekl k sobě Hans, "jestli umře, "zlynchují" mne zejtra bez soudu."

A vlasy na hlavě mu strachem vstaly.

Nebylo rady. Hans hledal chlíč, aby otevřel železa ale nebylo je lehko otevříti, neboť mu překážel župan slečny Neumanové. Třeba jej trochu zavinouti a .... a přese všecku nenávist a strach nemohl Hans spustiti oči z krásné, jako mramorové tváře své nepřítelkyně, osvícené září rudého měsíce.

Mohlo by se říci, že v nenávisti jeho byla nyní útrpnost. Otevřel rychle železa a že slečna sebou dosud nehnula, vzal ji na ruce a zanesl do jejího bytu. Po cestě znova cítil útrpnost.

Potom šel domů a nemohl celou noc oka zamhouřiti.

Druhého dne neukázala se slečna Neumanova před svým krámem, nezpívala: "Dočmen, Dočmen, Do-Dočmen." Možná, že se styděla, možná, že pomýšlela mlčky na pomstu.

Ukázalo se, že na ni pomýšlela. Večer téhož ještě dne redaktor "S. W. Review" vyzval Hansa na pěstě a hned na počátku udeřil jej do oka. Hans však rozvzteklen zadal mu tolik hrozných ran, že po krátkém, marném odporu redaktor prastil sebou jak byl dlouhý, volaje: "enough! enough!" (dost!)

Nepovědomo, jakým spůsobem ale nikoliv od Hansa, dovědělo se celé město o nočním dobrodružství slečny Neumanové. Než po bitce s redaktorem zanikla v srdci Hansově útrpnost se sokyní a zůstala toliko nenávist.

Hans tušil, že ho potká nějaká neočekávaná rána z ruky nenáviděné, a také dlouho na ni nečekal. Majitelé grocerien přilepují často před krámy oblíšení o rozmanitém zboží, jež mívá obyčejně nadpis: "Notice." K tomu věděti třeba, že grocerny prodávají obyčejně do hospod led, bez kterého žádný Američan nepije ani koňalky ani piva. Tu spozoroval náhle Hans, že přestali u něho brati led. Ohromné kusy, které přivážel po dráze, složeny ve sklepě se roztály, škody bylo za mnoho dolarů. Proč? jak? co? Hans viděl, že i jeho přívrženci brali každý den u slečny Neumanové; nevěděl tedy, co to má znamenati, tím méně, že s žádným hostinským se nepohněval.

Proto si umínil příčinu toho vypátrati.

"Proč neberete ode mne led?" tázal se lámanou angličtinou hostinského Petera, který právě šel okolo jeho krámu.

"Poněvadž to nemůže."

"Jakže nemůže?"

"No, vždyť to vím."

"Aber já mám led."

"A to je to!" řekl hospodský, ukazuje prstem na cedulku přilepenou na domě.

Hans pohlédl a zbledl. V jeho zděšení někdo ve slově "Notice" vyškrábal t z prostředku slova a "Notice" se stalo "No ice," což anglicky znamená: žádný led.

"Donnerwetter!" vykřikl Hans a vbrzku sotsíp s se třesoucí vrátil do krámu slečny Neumanové.

"To jest nešťastnost!" volal. "Proč jste mně vyškrabala písmeno z prostředku?"

"Co jsem vám vyškrabala z prostředku?" ptala se hlouple chytrá slečna Neumanová.

"Písmeno prostředku: i povídám! Vyškrabala jste mně t! Aber gokkum! to nemůže déle trvati. Goddam! goddam!

A postyr obvyklé chladnokrevnosti podal vřeštěti jako zběsilý; na to slečna Neumanová dala se do křiku: mnoho lidí se sběhlo.

"Zachraňte!" volala slečna Neumanova. "Dočmen se sbíhání! Praví, že jsem mu něco vyškrabala. Co jsem mu měla vyškrabat? nic jsem nevyškrabala. O! při sám Bůh vyškrabala bych mu oči, kdybych mohla, ale nic více. Já bídná žena, sama! On mně tu zabije, zavraždí!"

Tak křičíc ronila ilostné slzy. Američané nerozuměli, co zde běží, ale oni nesnesou zla ženy, pročež Němce popadli za hlavu a vyhodili ze dveří. Chtěl se brániti: kam pak! Vyletěl jako z praku přes ulici, rovnou cestou vletěl do svých dveří a praštil sebou jak dlouhý tak široký.

Za týden visel nad jeho krámem ohromný malovaný štít. Štít ten představoval opici, oblečenou v přepásanou sukníci, bílou zástěru, s náramky: slovem byla to celá slečna Neumanova. Dole bylo napsáno velkými, žlutými plameny:

"Grocerna pod opicí."

Lidé se přicházeli dívat. Smích vylákal slečnu Neumanovou přede dvéře. Vyšla, pohlédla, zbledla, ale neztrativši ducha, ihned zvolala:

"Grocerna pod opicí? Nic divného; neboť pan Kasche bydlí nad grocernou."

Rána však jí zasáhla do srdce. Po poledne slyšela, jak zástupy dětí, jdoucích ze školy kolem krámu, zastavovaly se před štítem a volaly:

"O! that's miss Neuman! Good evening miss Neuman!"

Již toho bylo přes příliš. Když večer přišel k ní redaktor pravila mu:

"Ta opice, to jsem já! Vím, že jsem to já, ale nedaruji mu to. On musí tu opici sníti a přede mnou sfízati vlastním svým jazykem."

"Co chcete slečno učiniti?"

"Půjdu hned k soudci."

"Jak pak hned?"

"Zejtra."

Ráno vyšla a přišedši k Hansovi řekla:

"Slyšte, pane Dočmene! Vím, že jsem já ta opice, ale pojďte se mnou k soudci. Uvidíme, co on tomu řekne."

"Řekne, že dovoleno mi nad svým krámem vymalovati, co se mně líbí."

"Uvidíme to hnedle."

Slečna Neumanova setva oddychovala.

"A odkud to víte, že tou opicí jste vy?"

"Svědomí mi to praví. I ojďte, pojďte k soudci, a nepůjdete-li, tedy vás šerif přivede v okovech.

"Dobře! půjdu," řekl Hans, jistjsa, že vyhraje."

Zamkli krámy a šli cestou přemýšlejíce. Teprvé před samými dveřmi soudce Dasenvilla vzpomněli si, že žádný neumí dosti anglicky, aby věc vypověděl. Co tu činit? Nu, šerif jako žid polský, umí po německu i po anglicku. Tedy k šerifovi.

Ale šerif seděl právě na voze a chystal se k odjezdu.

"Jděte k šípku!" zvolal rychle. "Celé město jest s vámi nespokojeno. Chodíte po celá léta v jedněch střevících! Jedu k "lumberu." Good bye!"

A odjel.

Hans chytil se za boky.

"Musíte počkat do zejtřka," řekl flegmaticky.

"Já že mám čekat? Raději umru. Leda že sejmete opici!"

"Opici nesejmu."

"Tedy budete viset. Budete viset, Dočmene! Obejde se to i bez šerifa. Soudce ví také, co nám jde."

"Nuže pojďme i bez šerifa," řekl Němec.

Slečna Neumanova se však zděsila. Jistoť tohoto soudce v celém městě nevěděli ani slova o jejich nesnázích. Bezbožník ten s Pánem Bohem připravoval svůj lístek a zlého na ně, to zachrání-li je celý svět.

Přijal je, jak přijímat obyčejně každého, přívětivě a spěchně:

"Ukaž-jet ky, má děti! . . .!" řekl. "Nepiš vám kouk. . . ."

Oba počali mlčkat ruzama na znamení, že nechtějí lékš. Slečna Neumanova opakovala:

"Toto není třeba, není!"

"Čeho tedy?"

Mluvil jeden přes druhého. Co Hans slovo, složena deset. Konečně Němkyně připnula na mysliteli ukázati na srdce, na znamení, že je pro Hans prokláti srdce mečí.

"Rozumím! Rozumím nyní!" odpověděl doktor.

Potom otevřel knížku a počal psáti. Tázal se Hanse, kolik je mu let? — Třicet šest. Tázal se slečny — zapamatovala se zevrubně: tak asi kolem dvaceti pěti. — All right! Jak se jmenuji? — Hans — Lora. All right! Čím se zabývají? — Mají grocery. All right. — Potom ještě nějaké vyptávání. Nerozuměli oba, ale odpovídali: yes! Doktor kývnul hlavou. Všechno skončeno.

Když přestal psáti, vstal a náhle k velkému podivení slečny Lory objal ji a políbil.

Vzala to za dobrou věštbu a plna růžových nadějí odešla domů.

Po cestě povídá Hansovi.

"Já vám ukážu."

"Ukážete, ale někomu jinému," odvětil klidně Němec.

Druhého dne ráno přišel šerif před krámy. Oba stáli přede dveřmi. Hans kouřil, slečna zpívala:

"Dočmen, Dočmen, Do-Dočmen, Do-Dočmen-men.'

"Chcete jíti k soudci?" ptal se šerif.

"Již jsme byli."

"Nu a co?"

"Můj šerifku! můj pane Devisku!" zvolala slečna, "pojďte poslechnout. Právě potřebují šéfa více. A promluvte tam slovíčko za mě k soudci. Vidíte, já bídná dívka . . . samotna . . ."

Šerif odešel a za čtvrt hodiny se vrátil. Ale nevědomo, proč se vrátil obstoupen jsa zástupem lidí.

"No co? no jak?" počali se oba vyptávati.

"Všechno dobře, oh!" řekl šerif.

"No, co učinil soudce? . . ."

"No, co měl zlého učiniti? On vás oddal."

"Oddal? ! ! !"

"Což se lidé neberou?"

Kdyby hrom nenadále udeřil, Hans a slečna Neumanova by se tak neulekli. Hans vyvalil oči, otevřel ústa, vypláznul jazyk a pohlížel jako hloupý na slečnu Neumanovou, a slečna Neumanova vyvalila oči, otevřela ústa, vypláznla jazyk a pohlížela jako hloupá na pana Hansa. Ustrnuli, skamenělí. Potom se dali oba do křiku:

"Já mám býti jeho ženou?"

"Já mám býti jejím mužem?"

"Násilí! násilí! Nikdy! Hned se rozvést! Já nechci.

"Ne, to já nechci!"

"Raději umříti! násilí! Rozvod, rozvod, rozvod! Co se to děje?"

"Moji mill," řekl šerif, "co tu pomůže křik? . . . . Soudce oddal ale nerozvede. Naš křičet? Což jste milionáři ze San Francisku, abyste se dali rozvést? Aj! nač tu křičet? Mám pěkné střevíčky dětské prodám lacino! Good by!"

To řka odešel. Lidé rozešli se také; novomanželé zůstali samotni.

"To ten Francouz," slečna paní vykřikla, "zámyslně nám tak učinil, neboť jsme Němci!"

"Richtig," odpověděl Hans.

"Pojďme se dát rozvést!"

"Já první! Vy jste mně vyškrabala t z prostředku!"

"Ne! já první! Vy jste mně chytil do železa!"

"Já vás nechci."

"Já vás nevystojím."

Rozešli se a zamkli krámy. Ona seděla doma celý den, přemýšlejíc, on také. Nastala noc. Noc přináší klid. Oba však neměli na spaní ani pomyšlení. Lehli si, ale oči se jim nezavíraly.

On myslil: "Tam spí moje žena!" Ona: Tam spí můj muž!" A divné nějaké city rodily se v srdcích jejich. Byla to nenávist a hněv, spojené s citem osamělosti. Mimo to pomýšlel pan Hans na svou opici nad krámem. Jak ji tam mlí, když je to karikatura jeho ženy? A ukáže se mu, že učinil vše vskuku hanebnou, dav vymalovati tu opici. Ale ona ta slečna Neumanova! On ji přece nechvátil. Vždyť pro ni se mu lod rozbil. On ji přece chytil při nohách do kolen. Ta vlna za mysl ona přišla ony tvary, které byl vzal při mládím . . . "No, to pravda, ona je přece krásná dívka," přemýšlel; "ale ona mne nemůže vyníst a já ji. Je to stav! Ach! Herr Gott! Jsem ženat? A s kým? Se slečnou Neumanovou. A ten rozvod tolik stojí! tolik grocerna na to postačí!"

"Jsem hanba toho Dočmena," zahovořila k sobě slečna Neumanova. "Já nejsem slečnou, jsem prostinek! Za koho? Za Kasche, jenž mne polapil do kolen. To je také pravda, že vzal mne okolo pasu a odnesl sebou. A jak je silný! Hle! tak mne vzal okolo pasu. Co to? to je nějaký falešt?"

Sotsem nebylo žádného, ale slečna Neumanova dostala strach, že se dříve nikdy nebála.

"Kdyby však se nyní oženil... Bože!" potom dodala hlasem, v němž zněl nějaký divný tón proměny.

"Však se neoženil. On . . ."

Tím vším básně její se vzdychala. "To tak obyčejně bývá také samotné!" myslila dále.

"Kdyby tu byl nepoh nějaký muž, bylo by bezpečnější. Slyšela jsem o nějakých zbojnících v okolí (o zbojnících slečna Neumanova neslyšela.) Na moutě, oni mně tu někdy zabijou. Ach, ten Kasche! uzavřel mi cestu. Třeba však se poraditi o rozvod."

Tak myslíc, převalovala se bezesnou po širokém, americkém loži a v skutku cítila se velmi osamělou. Náhle však se vzchopila. V tu chvíli mělo uleknutí její skutečný základ. V nočním tichu bylo slyšeti klepání kladívka.

"Jezus!" vykřikla slečna, "dobývají se do mé grocery!"

To řkouc, vyskočila z lůžka a běžela k oknu, ale pohlednuvši ven, hned se upokojila. Při měsíčku viděti bylo řebřík a na něm okrouhlé, bílé rysy Hansa, odtrhujícího kladívkem hřebíky držící štít s opicí.

Slečna Neumanova otevřela tiše okno.

"Sjímá opici, to je od něho hezké!" myslila. A náhle ucítila, jakoby jí něco kolem srdce tálo.

Hans vytahal pomalu hřebíky. Plech s hřinkotem spadl na zem: i slezl, odrazil rámec, svinul plech ve svalnatých svých rukách a odstavil řebřík.

Slečna ho sledovala očima . . . . Noc byla teplá, tichá . . .

"Pane Hans," šeptla dívka.

"Což nespíte?" odšeptl stejně tiše Hans.

"Ne! Dobrý večer, pane!"

"Dobrý večer, slečno!"

"Co děláte?"

"Sjímám opici."

"Děkuji vám pane Hans."

Chvíle mlčení.

"Pane Hans!" zašveholil opět ženský hlásek.

"Co? slečno Loro."

"Musíme se poradit o rozvodu."

"Ano, slečno Loro."

"Zejtra?"

"Zejtra."

Chvíle mlčení, měsíc se usmívá psi neštěkají.

"Pane Hans!"

"Co? slečno Loro."

"Mám na spěch s tím rozvodem . . ."

Hlas slečnin zněl melancholicky.

"I já, slečno!

Hlas Hansův byl smutný.

"Hleďte, by se neodkládalo . . ."

"Nejlépe neodkládati."

"Čím dříve, tím lépe."

"Tím lépe, slečno Loro."

"Můžeme se hned poradit."

"Jestli dovolíte . . ."

"Přijdete ke mně?"

"Jen se oblěknu."

"Netřeba ceremonií."

Dvéře se otevřely, pan Hans zmizel v temnu a za chvíli ocitl se v panenském pokojíku tichém, teplém, přítulném. Slečna Lora měla bílý župánek a byla okouzlující.

"Poslouchám, slečno," řekl Hans zlomeným, měkkým hlasem.

"Jak vidíte, velmi ráda bych se dala rozvést, ale . . . bojím se, a by nás nikdo z ulice neviděl."

"Vždyť je v oknech tma . . . řekl Hans.

"Ach! pravda!" odvětila slečna.

Nyní začala porada o rozvodu, která již do vypravování nepatří.

Pokoj vrátil se do Struck Oil City.

PŘEJEM A DOVOLUJI SI jsem nové nejobchodnější a nejlepší kadeřnickou pomocí a skoro každý má nějaký svůj zvláštní prostředek proti slim. Náš jest Perry Davis' PAIN-KILLER a jednou vyzkoušen jsem jej po mnoho roků, nikdem jej už odpovědět. Prodává se všude.

WESTERN HORSE & CATTLE INSURANCE COMPANY
(Západní, koně a dobytek pojišťující společnost.)
Omaha, - - - Neb.
—Kapitál $100,000.00.—
Pojišťuje koně, mezky a dobytek proti ztrátě nebo, nemoci nebo zakázání Zdravotnictví ve všech okresích ve státě. Píšte si o ceníky.

DEWEY & STONE.
Nejstarší a největší závod truhlářský v Nebrasce.
Farnam ulice, mezi 11 a 12. - - - - OMAHA

Nejlevněji lze koupiti
Hotové lůžko, výpravné dbáti pro psy, kočné kufry, tašky atd.
MORRIS ELGUTTER
roh 10 a Farnham St. - OMAHA, NEB.
(15.) Český prodavač Josef Němec.

A. POKORNÝ.
Ron 13té a Jones ulice, OMAHA, NEB
Český řeznik.
Prodává maso všeho druhu vždy tak levně jak k lokotiv v městě
Hotové a prodává ve velkém i malém každodenně čerstvé vůty, a N. B. vídeňské uzeny. Objednávkám z venkova zvláštní pozornost se věnuje.

Metzův pivovár,
—v—
OMAHA, NEBRASKA.
Vyrábí vynikající a pro zdraví západní za nejlepší uznaný "Metzův Lager". Objednávkám v městě a na venkov věnuje se veškerá pozornost.
BRATŘI METZ.

U.S. Depositní bank.
—první—
Národní bank
V OMAHA.
Nejstarší závod bankovní v Omaha
Kapitál a záloha přes $300.000.
DIREKTOŘI:
Herman Kountze, president; *H. W. Yates*, pokladník;
Augustus Kountze, náměstek; *A. J. Poppleton*, právní zástupce.
Tento bank přijímá vklady v jakémkoliv obnosu:
Platí úroky z vkladových peněz.
Vyměňuje směnky na San Francisco a všechny hlavní města Spoj. St. jakož i na Vídeň, Prahu všechna hlavnější města Evropy.
Prodává přepravní listky pro vystěhovalce na parní lodi linie.

Nejlepší lékárnu
V OMAHA
má zařízenou v bytelné budově
na rohu třinácté a Douglas ulici
J. C. PANTER
který český lékárnický pomocník, p. FRANK MAKEŠ všem rodákům ochotně a správně poslouží.
Recepty pečlivě se připravují. Nejvíší sklad čistých a českých léků, bylinek a ostatních předmětů atd. Lodyně stolní voda sodová i jiné vody minerální.

W. H. C. STEPHENSON
LEKAŘ
Office 522 11tá ulice roh Jackson.
Nemocní se bez odkladu navštěvují, ve dne neb v noci. (15.1m.z.)

Čechův domov!
V OMAHA.

PAN DŘÍŠTIČKA: — "Poslouchej tě Hon Nudličko, jak se máš?"
PAN NUDLIČKA: — "Zle bratře zle! Pro tě druhové Čechové nemají pohlédnutí strovné dům, kde by se mohli do rýta a dobře najísti."
PAN DŘÍŠTIČKA: — "Vidíš, to je proto, že neřtek POKROK ZÁPADU a novik, že starý Kučera je domácí v Omaha a drží strovný dům, kde lze "po královsku" žíti, proto že Kučerka správu v kuchyni vede a tomu rozumí."
"Moudrému napověz."
Roh 13 a Leavenworth ul.
U Kučery.
OMAHA, - - NEB.

Masný krám.
Všeho druhu čerstvé, solené i uzené maso a uhoří uzenářské, prodává nejlevněji v malém i velkém
FREDERICK BICKSTEIN
318 ulice mezi Jackson & Jones,
OMAHA, - - NEB

AUGUSTUS WEISS
Jednatel pojišťovací.
Zastupuje následující společnosti:

La Confiance z Paříže,	kapitál	$9,000,000
North German z Hamburku	"	2,500,000
Allen Fails, New York	"	1,000,000
Water Fire Ins. Co.	" "	700,000
Mercantile F. & M. Boston	"	500,000
Milwaukee Mechanics, Wis.	"	500,000
Rochester German	"	250,000
German of Freeport, Ill.	"	600,000

Chas. Kaufmann.
Hlavní jednatel pojišťující.
Zastupuje následující společnosti:

	Kapitál:	Přebytek:
Connecticut v Hartford,	$1,000,000	$1,750,000
Lion v Londýně, Angl.	1,000,000	1,350,000
Netherlands F. & M. v Holandsku	1,413,000	2,332,000
Traders, Chicago Ill.	300,000	1,000,000
Commercial St. Joseph Mo.	200,000	200,000

Přijímá nabídky se v ulici 1520 Farnham ul. mezi 10. a 11. OMAHA, NEBRASKA
Prodává a kupuje majetek nemovitý.

Opera House Drug Store.
SCHROTER & BECHT,
Lékárníci a lučebníci.
15. ul. sev. ved. Boydova op. domu
OMAHA, NEB.
Recepty pečlivě se vykonávají. Českým a německým rodákům pozornost se věnuje. 43

NOVÁ GROCERIE.
Dovoluji si upozorniti své stálé rodáky v Omaha, že svou
GROCERII
kterou jsem nedávno od p. V. Janey vykoupil, valně jsem rozšířil a stále rozšiřuji. Každým dnem zvětšuji své zásoby a výběr, tak že mohu lépe než kdokoliv jiný posloužiti. Při tom jest mým pravidlem, za hotové kupovat a proto též prodávám
levněji než kdo jiný.
Prosím pouze, by se každý laskavě přesvědčil.
Vlem s ochotou poslouží
F. SVOBODA,
v Omaha, Neb., na 13. ul. vedle kostela.

JNO. C. JACOBS.
Pohrobník.
263 Farnham St.

Jediný
Český obchod železářský
V OMAHA, NEB.
Prosíme ct. české obecenstvo aby nezapomínalo, že náš obchod klempířský a železářský, jediný český obchod toho druhu, nalezá se na 13. ul. mezi Farnham a Harney. Rozšířivše valně obchod náš nedávno, zdvojnásobili jsme zásobu zboží, tak že můžeme nyní lépe než kdy jindy posloužiti, jak výběrem, tak levností zboží. Poroučejíce se v přízeň ct. obecenstva, znamenáme se
LANGE & FOITIK.

Jediný
ČESKÝ HOSTINEC
V OMAHA.
Jest hostinec J. Svačiny v "Praze" zvaný
SVAČINA'S HALL.
Zvou všechny rodáky k hojné návštěvě, ujišťuji každého, že u mně v každém ohledu dobře naleznou výtečný lednik Metzův vždy čerstvý, hojný sklad a výběr likérů všeho druhu, jakož i čoutníků a ochotnou i zdvořilou obsluhu. V úctě
JAN SVAČINA.

NOVÝ KRÁM OBUVNICKY
naproti Boydovu opernímu domu
na 15té a Farnham ulici
OMAHA, NEB.

HENRY DOHLE & CO.
Nový ceník

Mužské boty jalovičí	$2.75
Pro hochy " "	1.75
Mužské těžké střevíce	1.00
" Alaye "	1.25
" mulové "	1.00
" klappery	50
Ženské po cestě zakrnělé střevíce	90
" hlubinové střevíce	10
" pikes klappery	75
Pro dívčice střevíce	75
Dětské střevíce	50 a 60
Pro hochy "	1.10
" mulové střevíce	75
" kivrs "	1.00
Mužské vysoké	2.25
" pikes "	2.50
" kivrs "	1.90
" tenké boty	1.50
Ženské z hovězí kůže střevíce	1.00
" polské střevíce	90
" z kozlí	75
" pikes	75

Nejvyšší, nejlepší a nejlevnější zásoba v oboru. My nevěříme jen, že prodáme zboží levněji než kterýkoliv obchod v městě, ale my skutečně tak činíme a prodáváme zboží nejlepší, jakoby i ručíme za každý pár.
HENRY DOHLE & CO.
Český obchod obuvi 13. & Farnham